

Πάς γλεντούν οι γνήσιοι Λεμεσιανοί

Η παρέα της Δευτέρας

Του
Γιάννη
Κωστακόπουλου

Έχουν τους κανόνες τους. Είναι υποχρεωτικά συνεργάσιμοι, πειθαρχημένοι και συνεπέστατοι μέχρι κεραίας. Πώς αλλιώς θα είχαν συνοχή, δέσιμο στην παρέα, αλλά βάσοντας και διάρκεια στην καλή διασκέδαση;

Ανελλιπώς για δώδεκα ήδη χρόνια "η παρέα της Δευτέρας" συνεργίσκεται κατά την αναφερόμενη μέρα σε κάποια από τις επιλεγμένες ταβέρνες της Λεμεσού. Συνολικά, 52 φορές τον χρόνο, περίπου! Επτά άντρες με τις κιθάρες, τη νοσταλγία της παλιάς εποχής των τραγουδιών να τους καθοδηγεί, με μεράκι και αστείευτη διάθεση να τους δεσμεύουν, "παίρνουν και δίνουν" με το κέφι τους. Αναστάνουν το όμορφο του παρελθόντος με βαθιές μελωδικές φωνές, κρατούν στην επιφάνεια αυτό που δεν πρέπει να πολτοποιηθεί από τη μποχανή του χρόνου. Δείχνουν να το καταχαίρονται γι' αυτό και το επαναλαμβάνουν. "Όμορφη μου Αθήνα", "Σαν το κρασί δεν είσαι εδώ ότι κι αν λένε", "Γι' αυτό γεννήθηκε η ρετσίνα", μαζί με άλλα γνωστά κι άγνωστα τραγούδια στους σπουδαίους νέους, αρχίζει το πρόγραμμα της παρέας για την παρέα πρώτα απ' όλα και διαρκεί, κάποτε και τέσσερις ώρες.

Οι πραγματικοί μάγκες της Λεμεσού δεν "βάζουν νερό στο κρασί τους". Γύρω από το τραπέζι κάθονται οι επτά, άντε κάποτε και κάποιος επιλεγμένος φίλος τους. Άνδρας πάντα. Στην αντροπαρέα δεν "χωρούν" γυναίκες, έστω κι αν πρόκειται για τις συζύγους των γλεντζέδων καλοφωνάρηδων. "Είναι ο πρώτος κανόνας. Αν μπει γυναίκα στο τραπέζι θα διαλυθεί η παρέα",

"Η παρέα της Δευτέρας" δεν είναι η μοναδική αντροπαρέα γλεντζέδων της Λεμεσού. Στην πόλη υπάρχουν ακόμη τρεις παρόμοιες παρέες, με "καταστατικό λειτουργίας" μάλιστα για τα μέλη τους.

μας εξηγεί ο Πανίκος Σαββίδης.

-Δεν είμαστε καλά, απορούμε. Έχετε κι άλλους τέτοιους κανόνες;

-Τι εννοείς..., το έχεις σκεφτεί ότι κι οι καλύτεροι φίλοι μαλώνουν κι οι πιο δεμένες παρέες διαλύονται όταν "μπαίνουν στη μέση" γυναίκες; Δεν είμαστε φυσικά μισογύνηδες, λατρεύουμε τις γυναίκες, σ' αυτές τις περισσότερες φορές είναι αφιερωμένα τα τραγούδια μας, αλλά θέσαμε κανόνες

προστασίας της μοναδικής παρέας μας. Υπάρχουν γενικά κανόνες. Όπως για παράδειγμα να πληρώνει κάθε φορά,

με τη σειρά, ένας από εμάς. Δικαίωμα αυτού που θα πληρώσει είναι να επιλέξει την ταβέρνα που θα πάμε και το

δεν ξεφεύγουμε απ' τις 5-6 ταβέρνες που τις έχουμε επιλέξει μετά δοκιμής 13 σχεδόν χρόνων. Ακόμη ο καθένας

είναι συνεπέστατος στο ραντεβού, στις 8.30 το βράδυ της κάθε Δευτέρας. Για το μενού σου έλεγα! Δεν προτιμάμε τους μεζέδες! Η ψάρι θα περιλαμβάνει, π. "τροφοδοσία" μας, ή κουνέλι και σπαγγέτι! Γιατί; Γιατί έτσι αποφάσισε η παρέα. Οι γλεντζέδες της Λεμεσού είναι εκλεκτικοί και ταυτόχρονα λιτοδίαιτοι!"

Η αλήθεια είναι πως ο 13χρονη δραστηριότητα της παρέας δεν έχει περάσει

«Ε ρε τα χρόνια πως περνούν γκριζάρουν τα μαλλιά μας μπορεί τα νιάτα να γερνούν μα δε γερνά τη καρδιά μας»

μενού. Για να γίνω πιο σαφής υπάρχουν και μερικοί άλλοι "εσωτερικοί κανονισμοί", όπως για παράδειγμα ότι

